

Time

הַזְמַן אֵינוֹ אָמוּר לְרַפֵּא פְּצָעִים. (זוֹ רַק טְעוּת שְׁלָנוּ.)	Time is not supposed to heal wounds (This is our mistake.)
הַזְמַן עוֹטֵף אֶת הַפְּצַע בְּמַעֲטָה שְׁקוּף (וּמְשַׁמֵּר אוֹתוֹ לְבַל יִגְלִיד) לְבַל יִרְפֵּא.	Time wraps a wound in a transparent bandage (and keeps it from scabbing) so that it never heals.
הַקֶּפְאוֹן שֶׁל הַשָּׁעוֹן שֶׁעָמַד מְלַכֵּת, שֶׁכִּבֵּר אֵינוֹ מְכַה אֶת הַשָּׁעָה, הַשָּׁנָה, מְשַׁכְּלוֹתָיו זָהָב הוֹלֵד וְכֹהֵה מְחוּגָיו לּוֹבְשִׁים לְאֵט חֲלָדָה קוֹרֵי עֶכְבִּישׁ מְכַסִּים עָלָיו וְעָלֵינוּ. כְּמוֹ בְּפִקְעַת סָגוּרָה זוֹחֵלֶת תּוֹלְעַת לְבָבוֹ בְּמִנְהַרְוֹת הַזְמַן שֶׁלְעַד עָמַד מְלַכֵּת. בְּאוֹתוֹ רָגַע. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה.	The freezing of the clock that goes no more, that no longer strikes the hour, the year, its golden weights go dark its hands dress slowly in rust spider webs cover it and us. As in a closed capsule the worm at its center crawls in the recesses of time forever stopped. At that moment. At that hour.

Rayah Harnick

Translated by Rabbi Steven Sager